

Tổ Sư Thần Đền

Hôm qua hấn về thăm người em cột chèo ở Mỹ Tho. Cô em vợ nói:

- Anh Tư ngồi ăn cơm, chút chiều anh Đức em mới về, anh đang làm công trình ở Cai Lậy.

Hấn hỏi:

- Công trình lớn hay nhỏ?

Cô em vợ trả lời:

- Dạ nhỏ. Di dời căn nhà hai tầng vô phía trong chừng chục mét vì ở ngoài mé sông sợ lở đất.

Người em cột chèo của hấn là một thần đền mới ra nghiệp. Trước đây bảy Đức làm công cho thần đền Nguyễn Văn Cư, nổi tiếng vì di dời những công trình đồ sộ, trong đó có công trình nâng nhà thờ giáo xứ Nữ Vương Hoà Bình, nặng 6 ngàn tấn, lên cao 2 mét. Sau này nhờ có kinh nghiệm và khéo tay, bảy Đức ra mở công ty riêng.

Xẩm tối, bảy Đức về. Cơm nước qua loa xong, hai anh em ngồi uống rượu với nhau. Thấy bảy Đức mặt cứ buồn buồn, hấn hỏi:

- Có chuyện gì mà bữa nay uống rượu như Phan Thanh Giản uống thuốc độc vậy?
- Ông tổ nghề thần đền tụi em vừa chết, um xum cả nước, bộ anh không hay hả?
- Không, ai vậy?
- Lê Khả Phiêu chứ ai.

Ái Nam Quan nay gọi là Hữu Nghị Quan, nơi Nguyễn Trãi chia tay cha về lo việc nước. Nay đã nằm sâu trong lãnh thổ TQ.

Hấn há hốc miệng ngạc nhiên nhìn bảy Đức. Bảy Đức châm đầy 2 ly rượu xong mới từ từ nói, nét mặt vẫn buồn thiu:

- Ông là ông tổ nghề của tụi em đó. Cái ải Nam Quan nặng hơn 10 ngàn tấn mà ông di dời sâu vô đất Trung Quốc gần 200 mét chỉ mất có mấy ngày. Rồi còn thác Bản Giốc, nước đang chảy ào ào nha, mà ông vẫn di dời được phân nửa cái thác qua bên Trung Quốc. Công trình hoàn thành, nước chảy còn ác liệt hơn hồi chưa di dời...

Hớp cạn ly rượu, Bảy Đức chép chép miệng rồi cho biết:

- Ngày mốt tất cả thần đền tụi em đều phải có mặt ở Hà Nội để làm ma cho ông, giống như là quốc tang của nghề thần đền vậy đó. Quốc tang xong thì sẽ mang xác đi thiêu ở ải Nam Quan.
- Giỡn chơi hoài. Bây giờ nó thuộc về đất Trung Quốc rồi, ai cho thiêu?
- Dạ, ban tổ chức thần đền tụi em đã liên hệ với nhà quản bên Trung Quốc. Nhà quản chịu trách nhiệm lo giấy phép, củi lửa... Mà có điều ngộ ghê nha, nghe nói bà chủ nhà quản người Tàu này chính là người đã lên cặp bồ với ông, lúc ông qua làm công trình di dời ải Nam Quan.

Trước khi nhúng miếng khô cá Dứa vào đĩa tương ớt, hấn hỏi bâng quơ một câu cho có chuyện, chứ hấn cũng chẳng thiết tha gì tới đề tài này:

- Thiêu rồi, chắc mang tro cốt về nhà thờ?
- Dạ không. Theo lời trời của ông thì ông dặn đừng chôn ở VN vì sợ thiên hạ ỉa đá lên mộ. Ông muốn sau khi chết sẽ thiêu ông ở ải Nam Quan, ngay chỗ ngày xưa Mạc Đăng Dung đã từng lê lét trời mình, quỳ lạy giặc Tàu xin dâng đất. Sau đó lấy tro cốt đem rải xuống thác Bản Giốc để cho linh hồn ông được mãi mãi tiêu diêu miền...Trung Quốc.

Lộc Dương